

der begrundede, at man lige præcis skulle have asyl i Danmark.

Kl. 10.35

Denne regel har som sagt eksisteret under den socialdemokratisk-radikale regering. Den nye regering vil fjerne den, men vi vil bevare den. Nu undlader Socialdemokratiet altså at stemme, men jeg er glad for, at Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti støtter, at reglen bliver opretholdt, og at vi på dette punkt oprettholder den nuværende tilstand.

Så er der det andet forslag. Her siger vi, at hvis nu det forfærdelige skulle ske, at muligheden for at søge asyl via en ambassadeansøgning bliver afskaffet, bliver vi nødt til at se på helheden i udlændingeloven.

I udlændingeloven ligger der i paragraffen om ambassadeansøgning, at vi i Danmark har en særlig forpligtelse til at tage os af asylansøgere, hvis de har en særlig tilknytning til Danmark. Men der er også en anden paragraf – det er faktisk paragraffen lige foran – som handler om, at vi har mulighed for at nægte at give asyl til folk, som faktisk har et asylbehov. Vi kan nemlig nægte at give de pågældende asyl i Danmark, dersom, hvis, såfremt, ifald de har en tættere tilknytning til et andet land.

Det er så at sige den omvendte verden. Ligesom vi kan sige: Der er nogle, der egentlig kunne søge asyl i et andet land, men vi giver dem asyl i Danmark, fordi de har en tæt tilknytning til Danmark – på samme måde kan vi sige: Der er nogle, som egentlig skulle have asyl i Danmark, men vi nægter at give dem asyl, fordi de har nærmere tilknytning til et andet land.

Det er derfor, vi siger: Hvis man fjerner den ene paragraf – den, der siger, at vi i Danmark er villige til at give asyl til dem, der har en særlig tilknytning til Danmark – er det da meget urimeligt, at vi samtidig bevarer retten til at afvise folk med den begrundelse, at de f.eks. har tættere tilknytning til Sverige eller et andet land. Det vil da være fuldstændig absurd, for det vil jo betyde, at vi forbeholder os nogle rettigheder, som vi ikke accepterer, når det gælder os selv, og hvor vi ikke accepterer konsekvenserne, når det gælder os selv.

Det er måske derfor, man så tydeligt forstår, hvorfor bl.a. et bredt spektrum af partier i Sverige har reageret sådan, som de har, over for den danske udlændingelovgivning. Man kan gennemskue, at den danske udlændingelovgivning er en rigtig lusepusterudlændingelovgivning, en rigtig fedtspillerudlændingelovgivning. Det er

en lovgivning, hvor man selv tiltager sig nogle rettigheder, nemlig at afvise folk fra at få asyl i Danmark, selv om de har en nær tilknytning til Danmark. Når der kommer nogle asylansøgere, som har en nær tilknytning til et andet land, siger man: Så må I tage derhen og søge.

Det er altså forklaringen, og jeg og Enhedslisten håber, at det lykkes at opretholde muligheden for ambassadeansøgning. Hvis det ikke lykkes for os, håber vi, at i hvert fald Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti vil være med til at forhindre, at vi får en udlændingelovgivning, der betyder, at vi stiller nogle krav til andre, som vi ikke kunne drømme om at opfylde selv.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg vil blot sige til hr. Søren Søndergaard, at vi er meget enige i og har meget stor forståelse for de argumenter, der er blevet lagt frem her i dag fra Enhedslistens side. Men vi har i Socialdemokratiet den opfattelse, at lige netop dette forslag, som omhandler dette meget specifikke område, har altså ikke været et afgørende element for os, og det har ikke været afgørende for, at vi stemmer imod lovforslaget. Det er derfor, vi undlader at stemme.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold og så er det hr. Søren Søndergaard, og så tror jeg, vi går til afstemning om ændringsforslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Søren Søndergaards lange, magtfulde ordførertale kastede et vist lys over, hvad baggrunden er for at stille ændringsforslag nr. 2, men det får nu ikke Det Radikale Venstre til at ændre holdning: Vi vil undlade at stemme til nr. 2.

Appellen om at indføre en vis logik og en balance i den endelige lov må rettes til dem, der ønsker at afskaffe ambassadeansøgningerne, dvs. til de nuværende regeringspartier, som støtter lovforslaget. Den appel skal ikke rettes til os, som ønsker at opretholde ambassadeansøgningerne, så derfor må svaret desværre blive, at vi fortsat vil stemme blankt til forslag nr. 2, men ønsker at støtte Enhedslisten ved forslag nr. 1.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil sige, at jeg kan fuldstændig forstå den radikale argumentation. Det er klart, at regeringen